अहो तपस्वी शान्तो ऽयम् इति ख्यातिम् च सर्वतः
उदपद्यत तत्र 'अस्य भक्तिनम्रे ऽखिले जने । 105
तावच् च स द्वितीयो ऽस्य सखा चारमुखेन तं
विज्ञाय माधवो ऽप्य् एतन्नगरीं प्रविवेश ताम् । 106
गृहीत्वा वसतिं च 'अत्र दूरे देवकुलान्तरे
स राजपुत्रछद्मा सन् स्नातुं सिप्रातटं ययौ । 107
स्नात्वा सानुचरो दृष्ट्वा देवाग्रे जपतत्परं
तं शिवं परमप्रह्वो निपपात 'अस्य पादयोः । 108
जगाद च जनस्य 'अग्रे, न 'अस्ति 'ईदृक् तापसो ऽपरः,
असकृद् धि मया दृष्टस् तीर्थान्य् एष भ्रमन् इति । 109
शिवस् तु तं विलोक्य 'अपि दम्भस्तम्भितकन्धरः
तथा 'एव 'आसीत्, ततः सो ऽपि माधवो वसतिं ययौ । 110
रात्रौ मिलित्वा च 'एकत्र भुक्त्वा पीत्वा च ताव् उभौ
मन्त्रयामासतुः शेषं कर्तव्यं यद् अतःपरं । 111
यामे च पश्चिमे स्वैरम् अगात् स्वमठिकां शिवः,
माधवो ऽपि प्रभाते स्वं धूर्तम् एकं समादिशत् । 112
एतद् गृहीत्वा गच्छ त्वं वस्त्रयुग्मम् उपायनं
शङ्करस्वामिनः पार्श्वम् इह राजपुरोधसः । 113
राजपुत्रः पराभूतो माधवो नाम गोत्रजैः
पित्र्यं बद्ध गृहीत्वा 'अर्थम् आगतो दक्षिणापथात् । 114

Digitized by Google